

ประกาศหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
เรื่อง การนำเสนอบทความวิทยานิพนธ์สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการนำเสนอบทความวิจัย/วิทยานิพนธ์ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงประกาศเรื่องการนำเสนอบทความวิทยานิพนธ์สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ไว้ดังนี้

๑. ให้ผู้นิสิตที่สอบป้องกันวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว และบุคคลทั่วไปที่มีความประสงค์จะส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารตามโครงการนี้ เพื่อดำเนินตามกำหนดการ ดังนี้

๑) เปิดรับสมัครบทความ	๑ - ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑
๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาบทความ	๒๑ - ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๑
๓) รับบทความที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว	๒๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑
๔) จัดทำหนังสือรวบรวมบทความ	๑ - ๕ เมษายน ๒๕๖๑
๕) ประชุมวิชาการและนำเสนอบทความ	๗ เมษายน ๒๕๖๑
๖) ปรับปรุงเนื้อหาบทความและสรุปโครงการ	๑๕ เมษายน ๒๕๖๑

๒. ส่งบทความต้นฉบับตามรูปแบบที่โครงการกำหนด (ดาวน์โหลดรูปแบบบทความที่ www.edmcu.net) จำนวน ๒ ชุด ภายใน ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑

๓. ชำระค่าลงทะเบียนบทความ ในอัตราบทความละ ๓,๐๐๐ บาท

๔. ส่งต้นฉบับบทความชนิดไฟล์ word เข้าอีเมล medabooks@gmail.com

๕. ติดต่อลงทะเบียน ณ สถานที่ที่หลักสูตรกำหนด ดังนี้

๑) สำนักงานหลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ห้องซี ๕๑๕/๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยุธยา โทร. ๐๘๙-๐๕๖-๑๕๘๑, ๐๘๑-๐๐๓-๖๑๗๕

๒) สำนักงานหลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้น ๔ อาคารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุธาราม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ โทร. ๐๘๔-๑๐๔-๔๒๗๓, ๐๘๙-๐๖๘-๔๙๓๗

๖. นิสิตจะต้องส่งและนำเสนอบทความตามกำหนดข้างต้น มิฉะนั้น ถือว่าท่านสละสิทธิ์ในการเข้ารับปริญญาบัตร ประจำปี ๒๕๖๑ ยกเว้นผู้ที่ส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารอื่นแล้ว หรือนิสิตของสถาบันอื่น หรือคณาจารย์ และบุคคลทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา

ใบสมัคร
ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร “ครุศาสตร์ปริทรรศน์”
ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ.....วุฒิการศึกษาสูงสุด.....

๒. สถานภาพผู้เขียนบทความ

- ☐ อาจารย์ จากสถาบัน.....หลักสูตร/คณะ.....
- ☐ นิสิต จากหลักสูตร.....สถาบัน.....
- ☐ บุคคลทั่วไป ชื่อหน่วยงาน.....

๓. ชื่อผู้เขียนร่วม (ถ้ามี)

๔. ขอส่งบทความ ประเภท ☐ ๑) บทความวิจัย ☐ ๒) บทความวิชาการ ☐ ๓) บทความปริทรรศน์
อยู่ในกลุ่ม ☐ ๑) การบริหารการศึกษา ☐ ๒) การพัฒนาวิชาชีพ ☐ ๓) ภาวะผู้นำทางการศึกษา
☐ ๔) ประกันคุณภาพการศึกษา ☐ ๕) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ☐ ๖) คุณธรรมจริยธรรมฯ
☐ ๗) บูรณาการหลักสูตร จิตวิทยา หรือสังคมศึกษา

ชื่อบทความไทย และอังกฤษ.....

๕. ต้องการนำเสนอ ☐ นำเสนอด้วยตนเอง (Oral) ☐ นำเสนอด้วย Poster (ให้ผลิตมาเองตามแบบที่กำหนด)

๖. การส่งข้อมูล

- ☐ ส่งข้อมูลต้นฉบับบทความชนิดไฟล์ MS-Word และ Pdf เข้าอีเมล medabooks@gmail.com
- ☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับ จำนวน ๒ ชุด ☐ หลักฐานการชำระค่าลงทะเบียน จำนวน.....บาท

๗. ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก เลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... e-Mail:

ขอรับรองว่าบทความนี้ไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้เขียน

(.....)

วันที่...../...../.....

ลงนาม.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(.....)

วันที่...../...../.....

ได้รับข้อมูลครบถ้วน และรับสมัครไว้ เมื่อวันที่...../...../.....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่รับสมัคร

(.....)

- สถานที่ยื่นใบสมัคร: สนง.หลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ห้องซี ๕๑๕/๑ อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วังน้อย อยุธยา โทร. ๐๘๙-๐๕๖-๐๕๘๑, ๐๖๒-๐๖๕-๔๒๒๓ และที่ สนง.หลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ห้อง ๒๔๑ ชั้น ๔ อาคารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุธาราม บางขุนนท์ กรุงเทพฯ โทร. ๐๘๙-๐๖๘-๔๙๓๗
- รูปแบบและตัวอย่างบทความ ดูที่ www.slideplayer.mcu.ac.th และส่งบทความที่ medabooks@gmail.com
- ชำระค่าลงทะเบียนบทความ ออนไลน์บัญชี เลขที่ 028-041-7874

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน การส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ มจร ฉบับพิเศษ

วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ มจร เป็นสื่อกลางการเผยแพร่ผลงานวิชาการและการวิจัย ด้านการศึกษา พระพุทธศาสนา สังคมวิทยา ศิลปะศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์บทความของผู้เขียนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีกำหนดออกวารสารปีละ ๓ ฉบับ (ราย ๔ เดือน) ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยเสนอหรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ใดมาก่อน

ประเภทบทความที่วารสารรับตีพิมพ์

๑. บทความวิจัย (Research) เป็นบทความที่มีการค้นคว้าอย่างมีระบบ และมีความมุ่งหมายชัดเจน เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือหลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือการนำวิชาการมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นไปตามหลักการวิจัย เช่น มีการตั้งสมมติฐาน การกำหนดปัญหาที่ชัดเจน ระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ตีความ และสรุปผลการวิจัยว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างไร

๒. บทความวิชาการ (Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นในลักษณะวิเคราะห์วิจารณ์หรือเสนอแนวคิดใหม่ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการที่ได้เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของผู้อื่น หรือเป็นบทความทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้ที่มีประโยชน์แก่คนทั่วไป

๓. บทความพิเศษ เป็นบทความที่นำเสนอความรู้ทางวิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ หรือวิชาชีพ

๔. บทความปริทรรศน์ (Review article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำราหนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากประสบการณ์ของผู้นิพนธ์มาเรียบเรียงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์วิจารณ์เปรียบเทียบกัน

๕. ปกิณกะ (Miscellany) เป็นบทความทบทวนความรู้ เรื่องแปลก ย่อความจากวารสารต่างประเทศ การแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ แนะนำเครื่องมือใหม่ที่น่าสนใจ หรือข่าวการประชุมระดับชาติและนานาชาติ

กำหนดการและวิธีการส่งบทความ

การตีพิมพ์ครั้งนี้จะเป็นฉบับพิเศษ มีกำหนดการในการดำเนินงาน ดังนี้

๑) เปิดรับสมัครบทความ	๑- ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑
๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาบทความ	๒๑ - ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๑
๓) รับบทความที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว	๒๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑
๔) จัดทำหนังสือรวบรวมบทความ	๑ - ๕ เมษายน ๒๕๖๑
๕) ประชุมวิชาการและนำเสนอบทความ	๗ เมษายน ๒๕๖๑

๒. ส่งบทความต้นฉบับตามรูปแบบที่โครงการกำหนด จำนวน ๒ ชุด โดยส่งต้นฉบับบทความชนิดไฟล์ word เข้าอีเมล medabooks@gmail.com

๓. ชำระค่าลงทะเบียนบทความ ในอัตราบทความละ ๓๐๐๐ บาท,

๕. ติดต่อลงทะเบียนที่หลักสูตรกำหนดคือ ๑) สนง.หลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ห้องซี ๕๑๕/๑ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยุธยา โทร. ๐๘๙-๐๕๖-๑๕๘๑๐๘๑-๐๐๓- , ๖๑๗๕ และ ๒) สนง.หลักสูตร พธ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้น ๔ อาคารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุธาราม บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ โทร. ๐๘๔-๑๐๔-๔๒๗๓๐๘๙-๐๖๘-๔๙๓๗ ,

ดูระบบที่เกี่ยวข้องที่ www.edmcu.net และ <http://ojs.mcu.ac.th/index.php/edmcu>

ข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบการพิมพ์บทความ

ก. ข้อกำหนดเค้าโครงของบทความ กำหนดให้

๑. การตั้งค่ากระดาษพิมพ์ ขนาด A4 เนื้อหาไม่เกิน ๑๒ หน้า รวมทั้งส่วนอ้างอิง วางแนวตั้ง กำหนดพื้นที่การพิมพ์ ระยะห่างขอบบน, ขอบซ้าย, ขอบขวา ๒.๕๔ ซม.(๑ นิ้ว) และขอบล่าง ๓.๘๑ ซม. (๑.๕ นิ้ว)
๒. แบบอักษร (Font) ให้ใช้แบบ TH SarabunPSK ระยะห่างบรรทัด ๑ เท่า ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ
๓. การพิมพ์เนื้อหา มีข้อกำหนดในส่วนต่างๆ กัน ดังนี้
 - ๓.๑ ส่วนหัวของบทความ (ชื่อบทความ ผู้เขียน อีเมล) ให้พิมพ์ ๑ คอลัมน์ กลางหน้า
 - ๓.๒ บทคัดย่อไทย/อังกฤษ พิมพ์ ตัวหนา กลางหน้า ข้อความบทคัดย่อ พิมพ์ ๑ คอลัมน์
 - ๓.๓ ตั้งแต่บทนำเป็นต้นไปให้พิมพ์ ๒ คอลัมน์ ระยะห่างคอลัมน์ ๑ ซม. โดยมีข้อกำหนดแต่ละจุด ดังนี้
 - หัวข้อสำคัญ ชิดขอบซ้ายขนาด ๑๖ แบบหนา
 - หัวข้อรอง ห่างจากขอบซ้าย ๑ ซม. ขนาด ๑๖ แบบหนา
 - เนื้อความทั่วไป ย่อหน้า ๑ ซม. พิมพ์เต็มขอบและหลังตรง ขนาด ๑๖ แบบปกติ
๔. ตัวเลข เลขลำดับหัวข้อและในเนื้อความทั่วไป ให้ใช้เลขไทย ยกเว้น สมการ สัญลักษณ์ และเว็บลิงค์ บทความภาษาอังกฤษ ให้ใช้เลขอารบิกได้
๕. ภาพ ให้ใช้ภาพขาวดำหรือสีเทาที่คมชัด กว้างไม่เกิน ๑ คอลัมน์ หรือสองคอลัมน์ ตามความเหมาะสม ชื่อภาพชิดขอบซ้ายได้ภาพ ขนาด ๑๔ ภาพที่ หนา คำอธิบายภาพ แบบปกติ
๖. ตาราง กว้างไม่เกิน ๑ คอลัมน์ หรือสองคอลัมน์ตามความเหมาะสม ชื่ออยู่บนตาราง ชิดขอบซ้าย ขนาด ๑๔ แบบเอน ตารางที่ แบบหนา คำอธิบายตาราง แบบปกติ
๖. เลขหน้า ให้ใช้เลขไทย ขนาด ๑๖ แบบปกติ ห่างจากขอบ บนขวา ๒.๕๔ ซม. (๑ นิ้ว) ไม่แสดงในหน้าแรก
๗. การอ้างอิง ให้ใช้ระบบ APA ข้อความของบรรณานุกรม ขนาด ๑๔ แสดงเฉพาะที่ใช้จริงเท่านั้น

ข. การพิมพ์บทความ

๑. ชื่อบทความ (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและอังกฤษ วางไว้บนสุด ตำแหน่งกึ่งกลางหน้า ภาษาไทย ขนาด ๑๘ แบบหนา /ภาษาอังกฤษ ได้ภาษาไทย ขนาด ๑๖ แบบหนา ใช้อักษรพิมพ์ใหญ่เป็นตัวเดียว ตัวอักษรที่สองเป็นต้นไปใช้ตัวพิมพ์เล็ก
๒. ชื่อผู้เขียน และผู้เขียนร่วม (Author) อยู่ใต้ชื่อเรื่อง เว้นจากบน ๑ บรรทัด ขนาด ๑๔ แบบเอน กึ่งกลางหน้า โดยผู้เขียนใช้หมายเลข^๑ ผู้เขียนร่วมใช้หมายเลข^๒ กำกับ ไม่ใส่คำนำหน้าชื่อ
๓. ที่อยู่ (Address) หมายถึงหลักสูตรหรือหน่วยงานของผู้เขียน ได้ชื่อผู้เขียน ตัวเอน กึ่งกลางหน้า
๔. การติดต่อ (e-Mail) เพื่อการติดต่อกับผู้เขียน อยู่ใต้ชื่อผู้เขียน ขนาด ๑๔ แบบเอน กึ่งกลางหน้า
๕. บทคัดย่อ หรือ Abstract เขียนเป็นความเรียง ให้มีวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง หรือแหล่งข้อมูลสำคัญ ผลการวิจัย บทสรุป และข้อเสนอแนะ คำว่า **บทคัดย่อ** ขนาด ๑๖ หนา อยู่กลางหน้า เว้นจากบน ๑ บรรทัด เนื้อหาบทคัดย่อ พิมพ์ ๑ คอลัมน์ ยาวไม่เกิน ๓๐๐-๓๕๐ คำ หรือ ๑๒-๑๕ บรรทัด ขนาด ๑๖ แบบเอน /เนื้อหาภาษาอังกฤษใช้ข้อกำหนดภาษาไทย
๖. คำสำคัญ (Keyword) จำนวน ๑-๕ คำ ตามความเหมาะสม ขนาด ๑๖ แบบปกติ
๗. บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและชี้ให้เห็นว่าปัญหาคืออะไร มีที่มาอย่างไร มีปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างไร จะนำไปสู่ประเด็นในการวิจัยอย่างไร ยาว ๔ ย่อหน้าๆ ละ ๑๕ บรรทัด หรือประมาณ ๑.๕-๒ หน้า
๘. วัตถุประสงค์การวิจัย กล่าวถึงความต้องการว่าจะค้นหาคำตอบอะไรโดยกระบวนการวิจัยนี้

๙. **วิธีดำเนินการวิจัย** ระบุถึงเทคนิควิธีและขั้นตอนการวิจัยที่สอดคล้องแต่ละศาสตร์/สาขาวิชา ให้ระบุว่างานวิจัยนี้เป็นแบบใด ใช้เครื่องมืออะไร ประชากรจากไหน ใช้เวลาเท่าใด เขียนชัดเจน
๑๐. **ผลการวิจัย** สรุปว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และถ้าไม่สอดคล้องเป็นเพราะอะไร
๑๑. **บทสรุป** สรุปประเด็นต่างๆ นอกจากผลวิจัย เช่น การเปรียบเทียบ และองค์ความรู้ใหม่ๆ เป็นต้น
๑๒. **ข้อเสนอแนะ** มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้เกี่ยวข้อง ว่าควรนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างไร และจะทำการวิจัยครั้งต่อไปอย่างไร
๑๓. **การอ้างอิง** ให้แสดงหลักฐานต่างๆ ที่นำมาใช้อ้างอิง หรือประกอบการศึกษาวิจัย เรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ ตามด้วยภาษาต่างประเทศ A-Z ในที่นี้ให้ใช้ตามระบบ APA Citation ตัวอย่างข้อ ง.

ค. สรุปประเด็นในการเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการ

บทความวิจัยและบทความวิชาการ จะมีความแตกต่างกันโดยสรุป ดังนี้

บทความวิจัย	บทความวิชาการ*
ส่วนนำ ■ ชื่อเรื่องไทย/อังกฤษ (Title) ■ ชื่อผู้เขียน/ผู้เขียนร่วม (Author) ■ หลักสูตรหรือหน่วยงาน (Office) ■ การติดต่อ (e-Mail) ■ บทคัดย่อไทย/อังกฤษ (Abstract) ■ คำสำคัญไทย/อังกฤษ (Keyword) เนื้อเรื่อง ๑. บทนำ (Introduction) ๒. วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective) ๓. วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology) ๔. ผลการวิจัย (Results) ๕. บทสรุป (Conclusion) ๖. ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ๗. บรรณานุกรม /อ้างอิง (References)	ส่วนนำ ■ ชื่อเรื่องไทย/อังกฤษ (Title) ■ ชื่อผู้เขียน/ผู้เขียนร่วม (Author) ■ หลักสูตรหรือหน่วยงาน (Office) ■ การติดต่อ (e-Mail) ■ บทคัดย่อไทย/อังกฤษ (Abstract) ■ คำสำคัญไทย/อังกฤษ (Keyword) เนื้อเรื่อง ๑. บทนำ (Introduction) ๒. เนื้อเรื่อง (Content) เสนอตามลำดับ ๓. บทสรุป (Conclusion) ๔. ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ๕. บรรณานุกรม /อ้างอิง (Reference)

*บทความพิเศษ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ใช้ตามแนวทางบทความวิชาการ

ง. การอ้างอิง ให้ใช้ตามระบบ APA 6th Edition ดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา (Citations in Text) หรือ ระบบนาม-ปี มี ๓ รูปแบบ ดังนี้

แบบที่ ๑ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น

.....ดังกล่าวมา (เกษม แสงนนท์, ๒๕๕๘, น.๑๐-๑๒)

.....is research (Kasem S. & Rawing R., 2006, pp.498-499)

.....the computer (Murphy, 1999, p.85)

กรณีที่ไม่มีปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ เช่น (พิริวัฒน์ ชัยสุข, ๒๕๕๙)

แบบที่ ๒ ผู้แต่ง (ปีพิมพ์, เลขหน้า) ถ้าระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุในวงเล็บอีก เช่น

เกษม แสงนนท์ (๒๕๕๙, น.๔๘) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ.....

Peter V. Cool (2002, p.14) studied.....

กรณีที่ไม่มีปรากฏเลขหน้า ให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ เช่น สีน งามประโคน (๒๕๕๘)

แบบที่ ๓ ปีพิมพ์ ผู้แต่ง (เลขหน้า) ถ้ามีการระบุปีพิมพ์และผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว (ปีพิมพ์และผู้แต่งสามารถสลับที่กันได้) ให้ระบุเฉพาะเลขหน้าที่อ้างถึงในวงเล็บเท่านั้น เช่น

ในปี ๒๕๔๒ เสรี วงษ์มณฑา ได้ให้ความหมายว่า “การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำทั้งหลายทั้งปวง ที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้าในการที่จะสร้างความเข้าใจกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดี ภาพพจน์ที่ดี อันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างหน่วยงานและสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการสนับสนุนและความร่วมมือเป็นอย่างดี” (น.๙)

๒. การเขียนบรรณานุกรม (Bibliography)

มีข้อกำหนดเบื้องต้น ดังนี้

๑. ให้เรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ หรือ A-Z

๒. ภาษาไทย ชื่อผู้เขียนใช้ชื่อเต็ม-นามสกุล และให้แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ต่อท้ายในหัวข้อ TRANSLATED THAI REFERENCES

๓. ผู้เขียนที่มีคำหน้าชื่อเป็นยศ หรือตำแหน่งวิชาการ ให้ตัดออก ยกยศเว้นฐานันดรศักดิ์

๔. ผู้เขียนเป็นพระสงฆ์ ให้ใช้ชื่อตามที่พระสงฆ์นิยมใช้ปกติ ตามด้วย (ชื่อ-ฉายา หรือนามสกุล)

๕. ผู้เขียนที่เป็นหน่วยงาน กอง กรม กระทรวง ให้ใช้ ตามชื่อเรียกปกติ

๖. สถานที่พิมพ์ที่เป็น สำนักพิมพ์ บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) ให้คงไว้เฉพาะชื่อ เช่น บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ “21 เซ็นจูรี”

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ “มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”

โรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น “โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”

๗. จังหวัด กรุงเทพมหานคร ใช้ “กรุงเทพฯ” จังหวัดอื่น ๆ ใช้ชื่อเต็ม

๘. กรณีอ้างอิงจากแหล่งอื่นที่ไม่มีในตัวอย่างนี้ ให้ยึดตามแนวของระบบ APA ดังกล่าว

รูปแบบและตัวอย่างการลงรายการบรรณานุกรม

๑. พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(พ.ศ.)//ชื่อพระไตรปิฎก หรืออรรถกถา ฉบับ.... //จังหวัด : สถานที่พิมพ์.
ตัวอย่าง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๒๕๓๙). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

๒. หนังสือ

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อหนังสือ. //(ครั้งที่พิมพ์). //เมืองที่พิมพ์/: //สถานที่พิมพ์
ตัวอย่าง	พระมหาพรหมชา ธรรมหาโส. (๒๕๕๔). พุทธสันติวิธี : การบูรณาการหลักการและเครื่องมือจัดการความขัดแย้ง. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.

๓. บทความในหนังสือ

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). //ชื่อเรื่อง, /(เลขหน้าที่ย่าง). //เมืองที่พิมพ์/: /สถานที่พิมพ์.
ตัวอย่าง	พระสมชาย ปโยโค (ดำเนิน). (๒๕๕๔). การประยุกต์ใช้สัมมาวาจาเพื่อการบริหารงานของผู้นำ ใน พระมหาพรหมชา ธรรมหาโส (บรรณาธิการ) พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ. (หน้า ๑๐-๑๒). กรุงเทพมหานคร : 21 เซ็นจูรี่.

๔. บทความจากวารสาร

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ชื่อวารสาร. //ปีที่ //(ฉบับที่), /เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.
ตัวอย่าง	พระมหาพรหมชา ธรรมหาโส. (๒๕๕๖). ความยุติธรรมในมุมมองของพุทธศาสตร์. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์. ๑ (๒), ๑-๑๐.

๕. บทความในสารานุกรม

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ใน ชื่อสารานุกรม, /(เล่มที่, หน้าที่). เมืองที่พิมพ์: /สถานที่พิมพ์.
ตัวอย่าง	สนม ครุฑเมือง. (๒๕๓๐). หม้อคอกควาย. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขตหัวเมืองฝ่ายเหนือ (หน้า 274-275). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง. McNeil, D. W., Turk, C. L. and Rise, B. J. (1994). Anxiety and fear. In Encyclopedia of human behavior (Vol.1, pp. 151-163). San Diego: Academic Press.

๖. หนังสือพิมพ์

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(วัน เดือน ปีที่พิมพ์). //ชื่อบทความ. //ชื่อหนังสือพิมพ์, /เลขหน้า.
ตัวอย่าง	ทวี มีเงิน. (๒๖ ส.ค. ๒๕๕๖). โกงแหวด ๔ พันล้าน อย่าปล่อยให้คนชั่วลอยนวล. ข่าวสด, ๘.

๗. วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รายงานการวิจัย

รูปแบบ	ชื่อผู้เขียน. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อเรื่อง. //วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ, /ชื่อมหาวิทยาลัย.
ตัวอย่าง	พระมหาพรหมชา ธรรมหาโส (นิธิบุญยากร). (๒๕๕๘). รูปแบบการจัดการความขัดแย้งโดยพุทธสันติวิธี ศึกษาวิเคราะห์กรณีลุ่มน้ำแม่ตาช้าง จ.เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

๘. สัมภาษณ์

รูปแบบ	ชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์. //(ปี). // ตำแหน่ง. /สัมภาษณ์, วัน เดือน.
ตัวอย่าง	พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), ศ.ดร.. (๒๕๕๘). อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.สัมภาษณ์, ๑๘ เมษายน.

๙. สื่อออนไลน์

รูปแบบ	ผู้แต่ง. //(วัน เดือน ปีที่เผยแพร่). //ชื่อเรื่อง. //ค้นเมื่อ วัน เดือน ปี, //จาก: URL
ตัวอย่าง	พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปัญญา). (๑ พ.ค. ๒๕๕๕). การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อร่วมกันอย่างสันติ. ค้นเมื่อ ๔ ก.ย. ๒๕๕๖ จาก http://www.mcu.ac.th/site/article/content_desc.php?article_id=1304&articlegroup_id=274 Doyle, M. W.. (22 June 2004). Liberal Internationalism Peace, War and Democracy. Retrieved 2 Sep 2013 from http://www.nobelprize.nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html จากสื่อออนไลน์ที่ระบุชนิดได้ เช่น PowerPoint, e-Book เกษม แสงนนท์. (๒๕๕๘). การเรียนรู้วิถีพุทธ (Buddhist Learning Style). [PowerPoint]. ค้นเมื่อ ๙ ธ.ค. ๒๕๕๙. จาก: www.slideplayer.mcu.ac.th Jones, A. B. (2014). How to include APA citations in a PowerPoint Slide. [PowerPoint]. Retrieved 12 Jan 2016 from http://jones.uvm.edu/ppt/40henv/index.html

๑๐. ราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบ	ชื่อเรื่อง. //(ปี). //ราชกิจจานุเบกษา. //เล่ม.....//ตอน.....
ตัวอย่าง	ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖. (๒๕๕๖). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๐. ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง.

รูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามมาตรฐานความรู้ของคุรุสภา
The Knowledge Standard Development Model for Graduate Educational Administrator
in Mahachulalongkornrajavidyalaya University based on Knowledge Standard
of The Teachers Council of Thailand

เกษม แสงนนท์^๑ รศ.ดร.สมศักดิ์ บุญบุญ, ผศ.ดร.สิน งามประโคน^๒

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
xmen2020@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาสภาพความรู้ของผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ ๓) เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้สำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามมาตรฐานความรู้ของคุรุสภา มีระเบียบวิธีและเครื่องมือวิจัยคือ ๑)การวิเคราะห์เอกสาร ๒)การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๙ คน ๓)การสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ๙ คน และ ๔) การสัมภาษณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ๑๐ คน ผลวิจัยพบว่า

๑) ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ควรมีมาตรฐานความรู้ ๓ ด้านคือ (ก) มาตรฐานความรู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งบริหาร (ข) มาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้บริหาร (ค) มาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

๒) รูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้ของผู้บริหารมี ๓ ส่วน คือ (ก) หลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการพัฒนา (ข) กระบวนการพัฒนามี ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานความรู้ การเตรียมการพัฒนา การดำเนินการพัฒนา และการประเมินผลการพัฒนา (ค) การนำไปใช้ เงื่อนไขความสำเร็จ และเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรค และ

๓) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าเหมาะสม ใช้ในการพัฒนาผู้บริหารการศึกษาได้
คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, มาตรฐานความรู้, ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

Abstract

The research was of three objectives: 1) to study knowledge status of administrators in graduate educational level in Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 2) to develop a model of knowledge standard development for graduate educational administrators and 3) To propose a model of knowledge standard development for graduate educational administrators based on the knowledge standard of The Teachers Council of Thailand. The research methodologies and tools

^๑ ผู้วิจัย นิสิตหลักสูตร พธ.ด. สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร)

^๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/ผู้ร่วมวิจัย และอาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มจร.

used 1) the study was document analysis 2) interviews with 9 key informants with semi-structural interview form 3) focus group discussion with 9 scholars and 4) connoisseurship with 10 experts. The results of the study showed that:

1) Graduate educational administrators of Mahachulalongkornrajavidyalaya University should bear; (a) knowledge standard suitable for the position, (b) conduct standard, (c) work standard

2. The model of knowledge standard development for graduate educational administrators in Mahachulalongkornrajavidyalaya University based on the knowledge standard of The Teachers Council of Thailand consists of three components; (a) Principle, objective and aim, (b) Development process in four steps: defining knowledge, development preparation, implementation, and evaluation, and (c) Utilization, successful conditions and failure conditions.

3) The developed model is appropriate and can be adjusted for the development in general.

Keyword: Model Development, Knowledge Standard, Graduate Educational Administrator

๑. บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (๒๕๕๒: ๘๗) พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่คณะครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัลฯ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ว่า “..การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกันทุกๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพซึ่งสามารถดำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด..”

หากสามารถใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนมีขีดความสามารถ มีศักยภาพเต็มสมบูรณ์ตามอัตภาพของแต่ละบุคคลแล้ว การพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ ก็สามารทำได้โดยมีประสิทธิภาพ เพราะมีทรัพยากรบุคคลที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สังคมโลกในอนาคตที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และเป็นสังคมแห่งปัญญา และหวังว่าการศึกษจะเป็นเส้นทางนำไปสู่การพัฒนา

ประเทศที่ยั่งยืน ทำให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถและมีศักยภาพสูงในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในประชาคมโลก ในขณะเดียวกันก็สามารถรักษาคุณลักษณะ เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมตามหลักศาสนา อันเป็นคุณลักษณะของความเป็นไทยให้ยั่งยืนต่อไปได้ (ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๔: ๑)

อุดมศึกษาไทยในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ เพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการบริหาร

จัดการอุดมศึกษาเชิงรุก ซึ่งมีกลยุทธ์การเงิน และ พระราชบัญญัติอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ปี ๒๕๕๙ อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, ๒๕๕๐: ๑๓)

การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาเฉพาะทางให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ การประยุกต์ใช้วิทยาการสากล และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย ปัญหาของการอุดมศึกษาไทยที่สังคมและคนที่อยู่ในแวดวงการศึกษาหันวิตกและจับตามองมาตลอดคือเรื่อง “ผลิตบัณฑิต” เนื่องจากบัณฑิตในปัจจุบันจบออกไปแล้วมีเสียงสะท้อนจากนายจ้างว่าทำงานไม่เป็น ทำได้แต่ไม่ตรงกับสาขาที่เรียน ถูกจ้างเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ ตลอดจนตกงาน เพราะมหาวิทยาลัยได้เน้นการผลิตในเชิงปริมาณนำหน้าคุณภาพ รวมไปถึงปัญหางบประมาณสำหรับมหาวิทยาลัย คุณภาพอาจารย์ผู้สอนที่ส่งผลต่อคุณภาพและสามารถและสามารถแข่งขันได้มุมมองของผู้นำทางการบริหารจัดการอุดมศึกษาและแนวทางพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษาไทย โดยเฉพาะ “คุณภาพบัณฑิต” จะเป็นเข็มทิศชี้อนาคตการศึกษาของไทย (กาญจนา คุณารักษ์, ๒๕๔๓: ๕)

บทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษา จึงต้องทำหน้าที่บุกเบิกแสวงหาความรู้ทำให้บุคคลมีความรู้เพิ่มเติมและชี้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคม การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นไปเพื่อการนำความรู้พื้นฐานไป

ใช้ให้เกิดประโยชน์ ในขณะที่บัณฑิตศึกษาซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระดับสูงในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อมุ่งสู่การคิดค้น แสวงหา และนำความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไปใช้อย่างลุ่มลึกพัฒนางานให้สมบูรณ์ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างรอบด้าน (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, ๒๕๕๒) การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณภาพ มีปัจจัยที่จะบ่งชี้อยู่ ๔ ประการ คือ ด้านหลักสูตร ระบบการเรียนการสอน อาจารย์ และนิสิต (ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล, ๒๕๓๒:บทคัดย่อ) และคุณภาพของบัณฑิตจะดีขึ้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานบัณฑิตศึกษาในด้าน การบริหาร หลักสูตร ห้องสมุด สารสนเทศ เทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัย งบประมาณที่เพียงพอ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงตามสาขา การประสานและความร่วมมือระหว่างสถาบันที่มีลักษณะคล้ายกัน (อดุลย์ วิริยเวชกุล, ๒๕๔๑: ๒)

การศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นการศึกษาเพื่ออนาคต "Education for the Future" การศึกษาต้องเห็นขอบฟ้า แต่การศึกษาจริงๆ ต้องให้เหนือขอบฟ้า เพราะ "จินตนาการสำคัญกว่าความรู้" เราจะเรียนอย่างไรให้มีจินตนาการ การศึกษาที่สมสู่กับญาติที่ใกล้ชิดจะไม่มี การเปลี่ยนแปลง หมายความว่า เราศึกษาแต่พวกเดียวกัน เราต้องออกไปศึกษากับโลกภายนอกด้วย เพื่อไปศึกษากับคนต่างมุมมองกับเรา ตอนนี้เรามีการเปลี่ยนแปลงมากมาย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๔ น้ำท่วม แต่พอปี พ.ศ.๒๕๕๘ เราแย่งน้ำกัน โลกเรามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สมัยก่อนเวลาคำนวณเราใช้ลูกคิดแต่ปัจจุบันนี้หีบโทรศัพท์ขึ้นมา ก็คำนวณได้หมดทุกอย่าง คำถามคืออนาคตเราจะต้องใช้เทคโนโลยีอะไรบ้าง? เป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก "การหาข้อมูลความรู้เปลี่ยนไป" เพราะอดีตเราหาความรู้จากการอ่านหนังสือ อดีตเราก็มีโบลาน แต่ปัจจุบันเราใช้อินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารก็เปลี่ยน ที่เราเปลี่ยนไปมาก คือ "เปลี่ยนจากโลกจริงเป็นโลก

เสมือนจริง (From real world to surreal world) จากโลกประหลาดสู่โลกกินเร็ว อาหารขยะ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) จะทำอย่างไรให้คนสมัยใหม่ได้เรียนรู้คำสอนพระพุทธศาสนาในสื่อสมัยใหม่แบบถูกต้อง ฉะนั้น การศึกษาไทยปัจจุบันจะเป็นแบบ "การดาวน์โหลดจากปากครูสู่หูเด็ก" เด็กไทยเรียนหนักเป็นอันดับหนึ่งของโลก เรียนมากแต่สัมฤทธิ์ผลต่ำ เด็กอายุ ๑๑ ปี เรียน ๑,๒๐๐ ชั่วโมงต่อปี คุณภาพการศึกษาไม่ขึ้นกับจำนวนชั่วโมงเรียน เด็กไทยเรียนมากแต่ซ้ำซาก เรียนในชั้นเรียน เรียนพิเศษ และเรียนกวดวิชาตอนเย็นและวันหยุด

การเรียนระดับมหาวิทยาลัยสอนแต่นื้อหา ไม่สอนกระบวนการ เพราะการเรียนลงทุนเยอะมาก จบปริญญาตรีต้องเกิด ๓ R คือ Reading Writing Arithmetic สรุป คือ อ่าน เขียน คิด คำนวณ จบจากมหาวิทยาลัยจะต้องออกไปแล้วเป็นผู้นำ (ฤกษ์พงษ์ กิตติกร, ๒๕๕๘)

รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.) ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ สรุปว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดการศึกษาในระดับปริญญาโท ๑๗ หลักสูตร ปริญญาเอก ๘ หลักสูตร มหาวิทยาลัยมีจุดเด่นคือ ๑)ผู้บริหารระดับสูงมีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ มีความสามารถ ดำเนินงานตามแผน และมีผลงานเด่นด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะพระไตรปิฎกสากลที่บูรณาการ ๓ นิิกาย ๔ ภาษา จนได้รับการยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ๒) มีต้นทุนศรัทธาของประชาชน และ ๓) หลักสูตรทุกระดับมีการบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ทำให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่เป็นมูลค่าเพิ่มในการใช้ชีวิต

มีข้อเสนอแนะเป็นนโยบายเร่งด่วนว่า ๑) ควรจัดระบบและกลไกในการกำกับติดตามให้ทุกหลักสูตรมีคุณภาพ โดยเฉพาะอาจารย์ประจำ

หลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานทั้งด้าน คุณวุฒิ และความสามารถด้านวิชาการ ๒) จัดระบบกลไกการทำให้เชื่อมโยงจากแผนกลยุทธ์สู่แผนปฏิบัติการประจำปีและแผนต่างๆ ซึ่งเป็นแผนรวมของมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมถึง วิทยาลัยเขตและวิทยาลัย ๓) ทำแผนพัฒนาความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำเชิงรุก เช่น กำหนดให้อาจารย์ประจำต้องม้งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่องต่อคนต่อปี และให้มีการจัดทำเอกสารประกอบการสอนหรือตำราอย่างน้อย ๒ ปี ๑ วิชา (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕)

ทางด้านคุรุสภาซึ่งเป็นองค์กรกำกับดูแลด้าน มาตรฐานวิชาชีพครูและผู้บริหารการศึกษา ได้ออก ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ระบุว่า มาตรฐานความรู้และประสบการณ์ วิชาชีพ หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการ การศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ในการประกอบ วิชาชีพได้ และข้อที่ ๘ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้บริหารการศึกษาต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญา ตรีทางการบริหารการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือมี คุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้ ๖ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาวิชาชีพ ความเป็นผู้นำทาง วิชาการ การบริหารการศึกษา การส่งเสริม คุณภาพการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา และคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ (ราช กิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๐. ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง., ๒๕๕๖: ๖๕) ขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการได้ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนว ทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ อุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘ เพื่อเป็นกรอบการดำเนิน การบริหารและจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ด้วย

เช่นกัน (ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๒. ตอนพิเศษ ๒๔๕ ง., ๒๕๕๘ : ๑๒)

การบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานนั้น มีเครื่องมือในการบริหารหลากหลาย แม้ในทางพระพุทธศาสนาก็หลักธรรมที่ผู้บริหารการศึกษาสามารถนำไปบูรณาการกับการบริหารและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นได้ ดังที่พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต) ได้สรุปหลักธรรมของผู้สั่งสอนหรือให้การศึกษา ผู้ทำหน้าที่สั่งสอนให้การศึกษาแก่ผู้อื่น โดยเฉพาะครู อาจารย์ หรือผู้แสดงธรรมว่า พึงประกอบด้วยคุณสมบัติ และประพฤติตามหลักปฏิบัติที่ว่า เป็นกัลยาณมิตร ตั้งใจประสิทธิ์ความรู้ ๓ มีลีลาครุครบทั้งสี่ มีหลักตรวจสอบสาม และทำหน้าที่ครูต่อศิษย์ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต), ๒๕๔๖:๙๐-๙๔) เป็นต้น

ดังที่หลักสูตรระดับปริญญาเอก สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา ได้นำหลักธรรม (พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ทศตียปาปนิสสูตร, ๐๖.เอก. ๒๐/๒๐/๑๖๓), ๒๕๓๙) ที่กล่าวถึงพ่อค้า นักธุรกิจ หรือนักบริหารทั่วไป ที่จะประสบความสำเร็จต้องมีคุณธรรม ๓ ประการ คือ มีตาดี หรือมีวิสัยทัศน์ (จักขุมา) มีความสามารถจัดการธุระได้ดี (วิธโร) และมีบุคคลที่จะพึ่งพิงอาศัยได้ (นิสสยสัมปันโน) จึงบูรณาการโดยสรุปเป็นคำคล้องจองว่า “มีวิสัยทัศน์ เชี่ยวชาญปฏิบัติ ฉลาดมนุษยสัมพันธ์” อธิบายว่า ๑) มีวิสัยทัศน์ หมายถึง มีความรอบรู้ในหลักการและทฤษฎีต่างๆ มีความสามารถสร้างทฤษฎีใหม่ และมีวิสัยทัศน์กว้างไกลสู่สากล หรือ จักขุมา ซึ่งสอดคล้องกับ คำว่า Conceptual skills ๒) เชี่ยวชาญปฏิบัติ หมายถึง มีความเชี่ยวชาญในเชิงปฏิบัติ ปฏิบัติดี ปฏิบัติถูกต้องตามหลักการ รวมถึงสามารถสร้างและพัฒนาสิ่งใหม่ๆ และการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้ดี หรือ วิธโร ซึ่งสอดคล้องกับคำว่า Technical skills ๓) ฉลาดมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง มี

ความสามารถในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถสร้างปัจจัยในการบริหารขึ้นมาได้ โดยมีความเหมาะสมกับสภาพชุมชน สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม หรือ นิสสยสัมปันโน ซึ่งสอดคล้องกับคำว่า Human skills (ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘ : ๑๘)

จากสถานการณ์ปัจจุบัน ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อบังคับคุรุสภา และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และคำแนะนำคณะกรรมการตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นว่า การบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น จะต้องมีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนี้

๒. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาสภาพความรู้ของผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
๒. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามมาตรฐานของคุรุสภา
๓. เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามมาตรฐานของคุรุสภา

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

ได้ดำเนินการวิจัย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ศึกษาสภาพความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามมาตรฐานของคุรุสภา โดยการ ๑) ศึกษาเอกสาร บทความ สื่อออนไลน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ๒) สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา หรือมีความเชี่ยวชาญด้านพุทธธรรม

จำนวน ๙ คน ด้วยการเลือกเจาะจง (Purposive Selection)

ขั้นตอนที่ ๒ พัฒนารูปแบบการพัฒนา
มาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัยตามมาตรฐานของคุรุสภา โดยการสนทนา
กลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ให้ข้อมูล
สำคัญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการ
บริหารการศึกษา และหรือด้านพุทธธรรมจำนวน ๙
คน ด้วยการเลือกเจาะจง (Purposive Selection)

ขั้นตอนที่ ๓ เสนอรูปแบบการพัฒนา
มาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัยตามมาตรฐานของคุรุสภา โดยการสัมมนา
อิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ผู้ให้ข้อมูล
สำคัญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษาสายการศึกษา ด้านบริหารหลักสูตร
ระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทั่วไป และด้าน
ธรรมเนียมการกับการศึกษาและสังคม จำนวน ๑๐
คน ด้วยการเลือกเจาะจง (Purposive Selection)

๔. ผลการวิจัย

จากการได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการ
ครบ ๓ ขั้นตอนแล้ว จึงได้สรุปผลการตาม
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

**๑. ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตามมาตรฐานความรู้ของคุรุสภา ควรมี (ก)
มาตรฐานความรู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่ง ได้แก่ การ
พัฒนาวิชาชีพ ความเป็นผู้นำทางวิชาการ การ
บริหารการศึกษา การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
การประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงความรู้
เกี่ยวกับนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในศตวรรษที่
๒๑ และสามารถบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการ
บริหารได้ (ข) มาตรฐานการปฏิบัติตน ได้แก่ การ
เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนเป็น**

แบบอย่างที่ดี และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ และ
(ค) มาตรฐานการปฏิบัติงาน ได้แก่ มีประสิทธิภาพ
ในการสอน หรือเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หรือทั้ง
สองอย่างรวมกัน ๕-๘ ปี และมีทักษะของผู้บริหาร
การศึกษา ได้แก่ มีวิสัยทัศน์ สามารถสร้างโอกาสใน
การพัฒนาได้ทุกสถานการณ์ มุ่งมั่นพัฒนาวิชาชีพ
บริหารการศึกษาโดยคำนึงถึงบุคลากรและชุมชน
พัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็ม
ศักยภาพ พัฒนาแผนงานองค์กรให้มีคุณภาพสูง
พัฒนาและใช้นวัตกรรมการบริหารให้ได้ผลงานที่มี
คุณภาพสูงและมีผลถาวรต่อองค์กร รายงานผล
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ มี
ความเป็นผู้นำและสร้างผู้นำทางวิชาการได้ ร่วมมือ
กับชุมชนและหน่วยงานอื่นอย่างสร้างสรรค์ (ราช
กิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๐. ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง.,
๒๕๕๖: ๖๕)

**๒. รูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้
ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตาม
มาตรฐานของคุรุสภา ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ**

ส่วนที่ ๑ เป็นหลักการ วัตถุประสงค์ และ
เป้าหมายของรูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้
ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ เป็นกระบวนการพัฒนามาตรฐาน
ความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๔
ขั้นตอน ได้แก่ (ปราโมทย์ เบญจกาญจน์ และคณะ,
๒๕๔๘ : บทคัดย่อ)

ขั้นตอนที่ ๑ การกำหนดมาตรฐานความรู้
ผู้บริหารการศึกษาที่ต้องพัฒนา ๓ ด้าน ตาม
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑

ขั้นตอนที่ ๒ การเตรียมการพัฒนา คือการ
เตรียมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้
การสร้างความคิดเชิงบวก และการสร้างแรงจูงใจใน
การพัฒนา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้บริหาร

การศึกษาที่จะเข้าสู่กระบวนการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา ประกอบด้วย

๑) วัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดความจำเป็น และต้องการในการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา วางแผนการพัฒนา และกำหนดข้อตกลงร่วมกัน เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาต่างๆ

๒) วิธีการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างบูรณาการ เช่น การอภิปรายร่วมกัน การประชุม การสัมมนา การศึกษาเอกสารคู่มือ และสาธิตการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การประชุมเพื่อตกลงและวางแผนร่วมกัน

๓) ผลที่ต้องการ เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้ความ ต้องการที่เกิดจากการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา

ขั้นตอนที่ ๓ ดำเนินการพัฒนาตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย

๑) สารระการพัฒนา เป็นเนื้อหาสาระมาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาที่ต้องพัฒนา

๒) วิธีการพัฒนา จำเป็นต้องมีกระบวนการที่แตกต่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างบูรณาการ เช่น การศึกษาเอกสาร การเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้บริหารที่มีผลงานดีเด่นและเป็นเลิศทางการบริหาร การเรียนรู้จากการปฏิบัติ การศึกษาดูงาน การฟังอภิปราย การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการ การอภิปรายกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การใช้สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ การใช้สื่อพิมพ์ สื่อออนไลน์ e-Learning และ e-Training เป็นต้น

๓) สมรรถนะที่ต้องการ เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา ซึ่งแตกต่างกันตามสาระการพัฒนาและวิธีการพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินผลการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา เพื่อให้ทราบว่า

มีจุดใดควรปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาให้ดีขึ้น แบ่งการประเมินผลเป็น ๒ ประการ ได้แก่

๑) การประเมินผลจากการเรียนรู้ ๓ ด้าน คือ ๑) การประเมินเชิงพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการประเมินความรู้ ความเข้าใจ หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา ๒) การประเมินเชิงทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการประเมินความสามารถด้านการปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษา และ ๓) การประเมินเชิงเจตพิสัย (Affective Domain) เป็นการประเมินเจตคติและตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการพัฒนา

๒) การประเมินผลภาพรวมโดยสรุป (Summative) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา ด้วยเทคนิควิธี CIPP Model มีองค์ประกอบการประเมิน ๔ อย่างคือ ๑)การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context) ให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ และความเป็นไปได้ของรูปแบบ ๒) การประเมินปัจจัยพื้นฐานป้อนเข้า (Input) เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการพัฒนารูปแบบ ๓)การประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการ เพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ และใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนารูปแบบช่วงต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ ๔) การประเมินผลผลิต (Product) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

ส่วนที่ ๓ การนำไปใช้ เงื่อนไขความสำเร็จ และเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรค ประกอบด้วย (นันทพล วิทยานนท์, ๒๕๕๕ : บทคัดย่อ)

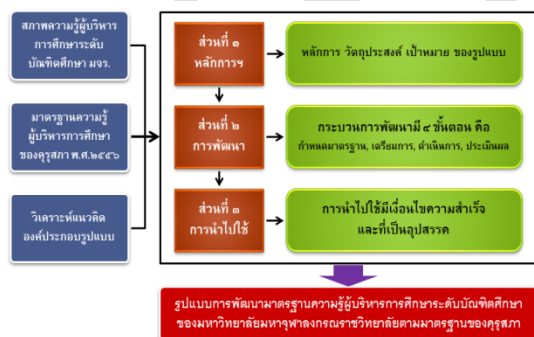
๑) การนำไปใช้ ผู้ใช้ต้องทำความเข้าใจรูปแบบนี้ทั้งหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของรูปแบบ รวมทั้งกระบวนการพัฒนา ๔ ขั้นตอน

ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานความรู้ การเตรียมการพัฒนา การดำเนินการพัฒนา และการประเมินผล

๒) เงื่อนไขความสำเร็จ ผู้เข้ารับการพัฒนายจะต้องให้เวลากับกระบวนการพัฒนาครบทุกขั้นตอน ส่วนผู้นำรูปแบบไปใช้จะต้องสามารถปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับองค์กรและสถานของผู้รับการพัฒนาซึ่งเป็นผู้บริหารการศึกษา

๓) เงื่อนไขให้เป็นอุปสรรค ผู้เข้ารับการพัฒนาไม่สามารถให้เวลากับการดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนแต่ละขั้นตอนได้ตลอด ส่วนผู้นำรูปแบบไปใช้ไม่สามารถปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับองค์กรและสถานะของผู้รับการพัฒนาซึ่งเป็นผู้บริหารศึกษาระดับสูงของสถานศึกษา

๓. ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้มีเหมาะสม สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ต่อไปได้ ควรปรับปรุงรูปแบบให้เกิดความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้บริหารศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย ดังภาพที่ ๑

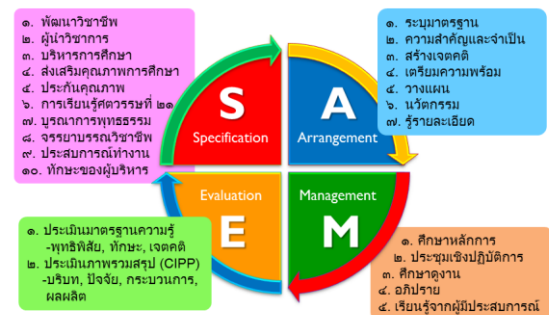

ภาพที่ ๑ สรุปผลตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย

๕. บทสรุป

การวิจัยนี้ สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย เป็นรูปแบบการพัฒนา เพื่อให้เข้าใจง่ายๆ ว่า SAME Model ซึ่งเป็นการสรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบ ๔ ขั้นตอน คือ ๑) Specification การกำหนดมาตรฐานความรู้ ๒) Arrangement

การเตรียมการพัฒนา ๓) Management การดำเนินการพัฒนา ๔) Evaluation การประเมินผล การพัฒนา ซึ่งในแต่ละขั้นตอนจะมีภารกิจต่างๆ ดังรายละเอียดตามภาพที่ ๒

ภาพที่ ๒ ภารกิจต่างๆ ของกระบวนการพัฒนา (SAME Model)

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คือ จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม และปรัชญาของหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษาที่ว่า มีวิสัยทัศน์ (จกขุม) เชี่ยวชาญปฏิบัติ (วิจุโร) ฉลาดมนุษย์สัมพันธ์ (นิสสัยสัมพันธ์) และสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้บริหารศึกษาตามมาตรฐานคุรุสภา ที่กำหนดกรอบใหญ่ๆ ๓ ด้าน คือ ๑) มีมาตรฐานความรู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่ง หรือครองคน ประกอบด้วย การมีทักษะนักบริหาร, สามารถพัฒนาวิชาชีพ, เป็นผู้รู้วิชาการ, บริหารการศึกษาเป็น ๒) มีมาตรฐานการปฏิบัติตน หรือครองตน ประกอบด้วย มีจรรยาบรรณวิชาชีพ, สามารถบูรณาการพุทธธรรมกับการบริหาร และ ๓) มีมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรือครองงาน ประกอบด้วย การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา, การประกันคุณภาพการศึกษา, มีนวัตกรรมในการบริหาร และมีประสพการณ์ในการทำงาน รวม ๑๐ ด้าน แสดงเป็นซี่ของกงล้อ โดยมีกระบวนการพัฒนา ๔ ขั้นตอน คือ การกำหนดมาตรฐาน (Specification) การเตรียมการ

(Arrangement) การดำเนินการ (Management) การประเมินผล (Evaluation) เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ แสดงเป็นวงรอบที่มีเป็นหัวลูกศรซึ่งหมายถึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปรับตัวได้ตลอดเวลา เพื่อให้เข้าใจง่าย ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นภาพ SAME Model เต็มรูปแบบ มีความหมายว่า “วงล้อหรือกระบวนการพัฒนาผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้มีคุณลักษณะในการครองตน ครองคน ครองงาน ที่ทันสมัยและต่อเนื่อง” ดังภาพที่ ๓

ภาพที่ ๓ SAME Model วงล้อการพัฒนาผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สถานศึกษาบริหารจัดการได้อย่างอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

๒) ภาครัฐควรให้การสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา งบประมาณ บุคลากรอย่างเป็นธรรม พอเพียง และทันเวลา พร้อมทั้งมีระบบสนับสนุนกำกับดูแล และติดตามการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

๖.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

๑) การพัฒนาผู้บริหารการศึกษามีรูปแบบมาตรฐานตามแนวของคุรุสภาหรือองค์กรวิชาชีพอื่นๆ และเพิ่มอัตลักษณ์ที่ต้องการ เช่น บุคลากรหลักพุทธธรรม และปฏิบัติกรรมฐาน

๒) กระบวนการพัฒนาควรมีหลัก ๔ ประการ คือ มีการฝึกเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม มีการนำสู่การปฏิบัติจริง มีองค์กรวิชาชีพเข้ามาดูแล และมีมาตรฐานและมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ

๓) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารการศึกษาพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยวิธีที่หลากหลาย เช่น ศึกษาด้วยตนเอง ฝึกอบรมระยะสั้น ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาต่อ

๔) มหาวิทยาลัยควรสร้างหลักสูตรและคู่มือการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยกำหนดให้มีเนื้อหาสาระความรู้บูรณาการกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

๕) ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานของคุรุสภาหรือสภาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้มาพัฒนาหลักสูตรการศึกษา

๖.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษาตามมาตรฐานกลางของอาเซียนหรือระดับสากล

๓) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารการศึกษา เช่น การคิดเชิงกลยุทธ์ ผู้นำทางการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์และสมรรถนะเรื่องภาษา เป็นต้น

๔) ควรนำมาตรฐานความรู้ผู้บริหารการศึกษานี้ ไปทำการวิจัยโดยละเอียดในแต่ละด้าน เพื่อความเหมาะสมกับยุคสมัย และรองรับการพัฒนาในอนาคต

๕) ควรทำการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนามาตรฐานความรู้

ผู้บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มเติม เพื่อ
ได้รับทราบข้อมูลอย่างรอบด้าน

บรรณานุกรม

กฤษณพงศ์ กีรติกร. บรรยายพิเศษ เรื่อง **"ความท้าทายของอุดมศึกษาไทย"** ณ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อยุธยา เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘.

กาญจนา कुमारักษ์. (๒๕๕๓). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖. (๒๕๕๖). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๐. ตอนพิเศษ ๑๓๐ ง.

นันทพล วิทยานนท์. (๒๕๕๕). "รูปแบบการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้". **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต**, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘. (๒๕๕๘). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๒. ตอนพิเศษ ๒๕๕ ง.

ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล. (๒๕๓๒). "การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอนอาจารย์ในวิทยาลัยครู". **วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษบัณฑิต** (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ เบญจกาญจน์ และคณะ. (๒๕๔๘). "รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน", **รายงานวิจัย**. กระทรวงศึกษาธิการ: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. (๒๕๕๒). **คำพ่อสอน : ประมวลพระบรม**

ราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (๒๕๔๖).

ธรรมนุญชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ ๕๗. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. "กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai

Qualifications Framework for Higher

Education: TQF)". การประชุมวิชาการกอง

บริการการศึกษาวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒.

ณ หอประชุมพ่อขุนรามคำแหงมหาราช.

ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง

กรณราชวิทยาลัย. (๒๕๕๘). **มีอหลักสูตรระดับ**

บัณฑิตศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : มหา

จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๒๕๕๕).

"รายงานการประเมินตนเอง". อยุธยา: อัด

สำเนา.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๒๕๓๙).

พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย. (ทูตูปาปณิกสูตร, อง.เอก. ๒๐/

๒๐/๑๖๓). กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราช

วิทยาลัย.

ศูนย์ปฏิบัติการปฏิรูปการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.

(๒๕๕๔). **ปฏิรูปการศึกษาก้าวหน้าอย่างมั่นใจ**.

กรุงเทพฯ : การศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (๒๕๕๐).

กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่

๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕). กรุงเทพฯ : สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา.

อดุลย์ วิริยเวชกุล. (๒๕๔๑). **ดัชนีชี้คุณภาพ**

บัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยมหิดล.